

den dér diskussion frem og tilbage, hvor man vil stå og slå hinanden oven i hovedet med, hvad det egentlig er, der foregår.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Peter Duetoft giver en forkert beskrivelse af situationen på regeringskonferencen. Hvis der fremlægges forslag, som betyder, at en af de danske undtagelser skal ophæves, så er det ikke noget med, at vi her i Danmark skal tage stilling til, om vi vil acceptere det og afholde en folkeafstemning om ophævelse af den undtagelse. Så er det noget med, at der skal nedlægges veto på regeringskonferencen mod, at traktaten bliver ændret, således at den danske undtagelse ikke bliver undermineret. Jeg troede egentlig, at det, vi havde fået tilsagn om, var, at undtagelserne ikke ville blive ophævet på konferencen. Nu får vi en anden besked af hr. Duetoft, eller også har hr. Duetoft ikke udtrykt sig, så det er til at forstå, hvad han mener.

Så vil jeg sige noget til fru Elisabeth Arnold, som kom med et eksempel på en flygtning, der blev afvist i Sverige, men som blev modtaget i Danmark. Det mente fru Elisabeth Arnold var beklageligt, og derfor ville det være bedre med fælles regler. Jeg må indrømme, at det er et fuldstændig ubegribeligt synspunkt. Det gode er da, at en flygtning, som afvises i Sverige, men som har krav på asyl efter konventionerne og efter dansk flygtningelovgivning, stadig væk kan få det i Danmark. Det kalder fru Elisabeth Arnold en beklagelig situation, og så vil hun have en harmonisering med Sverige. Jeg synes da ærlig talt, at fru Elisabeth Arnolds eksempel lige nøjagtig viser, at det er en rivende gal ting, fru Elisabeth Arnold er ved at lade sig trække med i dér.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige, at jeg er meget enig med hr. Peter Duetoft i hr. Duetofts beskrivelse af de danske forbehold, for jeg er meget enig i, og det er Dansk Folkeparti meget enig i, at vi selvfølgelig ikke skal forhindre nogle lande i at udvikle et samarbejde, som de gerne vil have. Det, vi skal forholde os til, er, om vi fra dansk side ønsker at være deltager i det samarbejde. Det er jo bl.a. dét, man forsøgte med de fire forbehold.

Men jeg forsøger at få nogle svar fra regeringspartierne, jeg har også forsøgt at få svar fra hr. Ove Fich – det kunne ikke lade sig gøre – og

jeg har forsøgt at få et fra fru Elisabeth Arnold. Det kan være, det af tidsmæssige årsager ikke lod sig gøre før. Nu kan jeg så forsøge at få et fra hr. Peter Duetoft.

Mit spørgsmål går på, at hvis man på regeringskonferencen bliver enig om en model for det forsvarspolitiske samarbejde, der indebærer, at vi i Danmark vil blive forpligtet til at medfinansiere og være politisk solidarisk med en aktion, vi ikke ønsker at deltage i, har man så ikke ad den vej været inde at berøre et dansk forbehold, som gør, at den danske regering på dét område burde meddele de andre, at man ikke kan medvirke til en model, der forpligter Danmark på det forsvarspolitiske område, før man har været ude at spørge den danske befolkning, om den er indstillet på det?

Det er dér, jeg mener, at man konkret med hr. Peter Duetofts eget udtryk går ind og rører ved noget, som kræver en tilslutning fra den danske befolkning, inden man gør det. Og jeg mener, at den danske regering må reagere.

Jeg håber stadig væk, da debatten jo ikke er slut endnu, at det kan lykkes os at få nogle klare svar på, hvad der er regeringspartiernes holdning til den her model, som nogle europæiske lande konkret arbejder med på regeringskonferencen.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Selv om der er meget rod i vores diskussion omkring forbeholdene, så kunne vi måske får dét ud af diskussionen, at vi får regeringspartierne til at holde op med kun at beskrive situationen med, at der ikke er nogen, der kan tvinge os ud af forbeholdene. Det ved vi jo godt. Det behøver vi ikke at diskutere længere.

Lad os koncentrere os om det, vi får brug for i de næste måneder: Opfatte forbeholdene som det forhandlingsmandat, man skal holde sig inden for, når man forhandler de områder, som kommer til debat, altså når det retlige område kommer til debat, når unionsborgerskab kommer til debat, når Vestunion og forsvaret kommer til debat.

Det er jo det, der er det grundlæggende. Hvis bare vi var enige om det, så var vi da kommet et stykke i denne debat. For vi har faktisk den unikke situation, at vi har et forhandlingsmandat, som er vedtaget af befolkningen, til en regeringskonference, som nu er startet.

Det stod helt klart for mig, da vi i sin tid lavede aftalen om forbeholdene, at det lige præcis